

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli d. 15 Maj 1874, kl. 10 f. m.

Betänkande, angående stämpelpappers-afgiften.

Sedan Bevillnings-Utskottet, som redan förut under riksdagens lopp granskat gällande förordning angående *stämpelpappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörden deraf iakttagas bör*, och dervid jemväl till pröfning förehaft de i ämnet väckta, till Utskottet hänvisade motioner, nu, så vidt tiden det medgifvit, underkastat nämnda författning en ytterligare granskning för utrönande af de förändringar derutinnan, som kunde erfordras i följd af Riksdagens den 9 innevarande månad fattade beslut i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition N:o 8 med förslag till ny reglering af häradshöfdingarnes löneförmåner, så får Utskottet, jemlikt 40 § Riksdags-ordningen, till Riksdagen afgifva utlåtande *dels* angående ofvan berörda motioner och de förändringar, dem Utskottet med anledning deraf eller eljest, oberoende af Riksdagens omförmälda beslut, ansett böra vidtagas i afseende å stämpelpappersförordningen, *dels* ock i fråga om de förändrade bestämmelser i samma förordning, som i följd af Riksdagens meranämnda beslut blifva af nöden.

Den redogörelse, Utskottet i förstnämnda hänseende har att afgifva, omfattar följande stadganden.

§ 5.

På grund af hvad i denna § finnes föreskrifvet, skola, med de undantag hvarom sedermera i § 7 förmåles, stämningar, som af under-

B.h. till Riksd. Prot. 1874. 5 Saml. 1 Afd. 11 Häft.

domstolarne utfärdas, beläggas med stämpel till belopp af 25 öre för hvarje ark.

I afseende härå har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 167) Herr *C. Magni* föreslagit den förändring, att stämmingsresolution vid underrätt måtte från stämpladt papper befrias; och har motionären såsom skäl härför anført, att de till häradsrätt uttagna stämningar i allmänhet icke utfärdas af domaren sjelf, utan af nämndemän och andra personer, som dertill erhållit domarens uppdrag, samt att desse icke ega tillgång på stämpladt papper, hvarmed resolutionerna böra beläggas.

Då likväl, äfven om det af motionären anförda förhållande finge antagas i allmänhet ega rum å landsbygden, sådant dock, enligt Utskottets mening, ej bör föranleda till den af motionären föreslagna befrielse från stämpel, helst hinder ej torde förefinnas att i de fall, då stämningar icke kunnat vid utfärdandet med stämpel beläggas, sådan beläggning, på sätt äfven för närvarande läser mångenstädes vara brukligt, sedermera af domhufvanden verkställes, hemställer Utskottet,

1:o

att Herr *Magnis* ofvan berörda motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

§ 6.

Uti denna paragraf föreskrifves, bland annat, att bouppteckningar böra förses med stämpel till en fjerdedels procent af behållningen i boet; dock att befrielse från stämpel må ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 R:dr, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen.

Med afseende å detta stadgande har Herr *J. F. Edström* uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 133), under åberopande af 1872 års Riksdags beslut i fråga om stämpelbeläggning vid lagfart af jordafång, anmärkt, hurusom före 1862, under det taxeringsvärdena voro oansenliga i jemförelse med de då införda, ganska allmänt praktiserades och ansågs kunna lagligen försvaras, att äfven uti bouppteckningar vid dödsfall upptaga fastigheter till taxeringsvärdet; men att denna praxis sedermera, med taxeringsvärdenas förhöjning, blifvit på en del orter utbytt mot den under utbredning stadda seden, att man, för att icke göra verklig förefintlig behållning skönjbar samt för att inbespara stämpelpappersafgifter och andra af bouppteckningsbehållningen beroende omgälder, lemna utan afseende både salu- och taxeringsvärden samt god-

tyckligt utsätter fasta egendomen till mer eller mindre oskäligt lågt värde.

Till förebyggande af detta missbruk har motionären hemställt, det Riksdagen måtte besluta, att fast egendom, som ingår uti bouppteckning efter död person, icke må i afseende å uppteckningsinstrumentets förseende med stämpelpapper beräknas lägre än till det å egendomen närmast före dödsfallet fastställda bevillningsvärde.

Hvad motionären sålunda föreslagit, synes Utskottet förtjena allt afseende. På sätt Utskottet vid 1872 års riksdag, i fråga om förändrade bestämmelser för stämpel å köpebref angående fast egendom, anmärkte, är nemligen taxeringsvärdet afsedt att uttrycka och torde äfven i allmänhet få anses uttrycka en fastighets verkliga värde. Den föreslagna förändringen står jemväl i full öfverensstämmelse med hvad gällande bevillningsstadga i 19 § stadgar derom, att vid utgörande af bevilling för gåfva, testamente, fideikommiss eller arf värdet å fast egendom skall beräknas efter senaste bevillingstaxering.

Utskottet, som fördenskull godkänt motionärens framställning, har derföre, vid den omarbetning af ifrågavarande stadgande, Utskottet, på sätt nedan förmäles, funnit sig böra i följd af Riksdagens förutnämnda, den 9 innevarande månad fattade beslut företaga, jemväl låtit uti sitt förslag till förändrad lydelse af berörda stadgande inflyta en bestämmelse i den af motionären föreslagna syftning; hvilket Utskottet här

2:o.

endast får för Riksdagen anmäla.

Enligt Kongl. kungörelsen den 24 Maj 1872 skola köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden om fast egendom, som vid domstolarne uppjudas, beläggas med stämpel till belopp af 60 öre för hvarje fulla 100 riksdaler af värdet, beräknadt för bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden efter nästföregående årets taxeringsvärde samt för köpebref efter den i penningar bestämda köpeskillingen, så framt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde.

Beträffande åter fastebref innehåller stämpelpappers-förordningen det stadgande, att de skola förses med stämpel af 15 öre »för hvarje fulla 100 R:dr.»

Inom Utskottet har framställning blifvit gjord om behöfligheten att, till förekommande af olika uppfattning och tillämpning, sistberörda stadgande borde förtydligas, enär detsamma ej angäfve hvilketdera af

möjligen ifrågakommande belopp — köpeskillings eller taxeringsvärdets — afsåges, om än en följdriktig tillämpning af författningens anda och mening synes leda derhän, att samma belopp, som legat till grund för beräkning af stämpelafgiften å det köpebref, hvilket i och för lagfart vid domstol varit uppteckt, äfven borde vara bestämmande vid kartering af det fastebref, som efter lagfartens slut utfärdades.

Med anledning af omförmälda framställning har Utskottet, som, i följd af Riksdagens beslut i fråga om regleringen af häradshöfdingarnes löneförmåner, omarbetat jemväl ofvan berörda, om fastebref nu gällande stadgande, dervid, enligt hvad af det Utskottets betänkande bifogade författningsförslag, inhemtas, intagit en bestämmelse, åsyftande att vid stämpelbeläggning af fastebref värdet må komma att beräknas efter samma grund, som i afseende å köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden finnes stadgad; hvilket Utskottet här

3:o.

allenast skolat för Riksdagen anmäla.

Nu gällande stämpelpappersförordning föreskrifver, att geometriska kartor, som utgifvas från General-landtmäterikontoret samt af landtmätare i landsorterna, skola beläggas med stämpel efter nedannämnda grund och till följande belopp:

för hvarje helt hemman 20 öre,
derunder till och med trefjerdels hemman 15 öre,
derunder 10 öre,

Uti en inom Andra Kammaren afgifven motion (N:o 19) har Herr *A. Helander*, med förmälan, hurusom genom berörda stadgande ej kunde afses annat än *egokartor*, anmärkt, att, då hemman, oaktadt till mantalet lika, likväl till arealen ofta vore mycket olika stora, samt kartans storlek så väl som kostnaden för kartans åstadkommande vore beroende af egornas storlek, men icke af mantalet, det svårligen kunde finnas skäl uti att låta detta senare blifva bestämmande för beloppet af det stämplade papper, hvarmed kartan borde förses, helst derigenom tillika inträffade, hvad nu ock skulle vara händelsen, att kartor öfver lägenheter och allmänningar m. fl. icke blefve med stämpladt papper belagda, oaktadt de vore verkliga *egokartor*; att, ehuru således för dylika kartor arealen kunde tagas till rättesnöre uti ifrågavarande fall, likväl, om så skedde, samma förhållande som nu komme att fortfara i det hänseende, att kartor, som blifvit upprättade öfver rågångar, vägar och sjöar, eller för så-

dana ändamål som egoutbyten och vattenaftappningar etc., blefve fria från stämpladt papper, oaktadt lika mycket skäl vore uti, att karta, upprättad för ett ändamål, som för ett annat, försåges med stämpelpapper; att en förändring af ifrågakomna stadgande påkallades jenväl deraf, att nämnda stadgande tilläte så olika tolkning, att i många fall ingen med visshet kunde veta, huru han borde förfara vid kartas beläggande med stämpladt papper; samt att, för undvikande af all ojeinhhet och tvetydighet, enda rätta sättet syntes vara att belägga upprättad karta med stämpladt papper i förhållande till den lösen, som för kartan utginge och som alltid måste vara densamma påtecknad; och har motionären fördenskuil föreslagit, att ifrågavarande punkt i stämpelpappers-förordningen måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Kartor, som utgifvas från landtmäterikontoren och af landtmätare, beläggas med stämpladt papper till belopp, motsvarande en procent af den lösen, som för kartan utgår och som måste densamma åtecknas, hvarvid, om så erfordras, det bör iakttagas, att detta belopp jemkas till närmast liggande valör, hvarå stämpelpapper lyder. Är karta upprättad uteslutande för kronans räkning, så att kronan för lösen ensam debiteras, belägges densamma icke med stämpladt papper.»

Då emellertid någon klagan öfver ifrågakomna stadgande icke, så vidt Utskottet har sig bekant, försports, och då motionären ej heller i någon mån sökt utreda, huruvida, genom den af honom föreslagna förändring, det stämpelpappersbelopp, hvarmed ifrågavarande kartor nu böra beläggas, komme att i allmänhet ökas eller minskas, en omständighet, som vid bedömande af hvarje beskattningsfråga är af vigt, har Utskottet, som i saknad af erforderliga handlingar ej sjelf kunnat i berörda hänseende åstadkomma en sådan utredning, ansett sig icke böra biträda motionärens förslag, utan hemställer,

4:o.

att ifrågavarande motion måtte lemnas utan afseende.

§ 11.

Denna paragraf stadgar, att vid redogörelses afgifvande för på kredit emottaget stämpelpapper, vare sig till försäljning eller till användande i och för utöfning af embete eller tjänst, den redovisande eger att såsom ersättning för möda, skrifmaterialier, postporto m. m. beräkna sig till godo, i Stockholm samt i länsresidensstäderna tre och i öfriga

städer samt å landsbygden fyra procent af det försålda eller använda beloppet af stämpelpapper.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 20) har Herr *Hasselrot*, under anförande, hurusom de i residensstäder bosatte häradshöfdingar afyttra det dem till försäljning anförtrorda stämplade papper icke i residensstäderna utan å tingsställena, der de för denna försäljning måste löna och underhålla dertill lämpliga personer, föreslagit det förtydligande af ifrågavarande paragraf, att enahanda provision för försäljning af stämplat papper må tillkomma i residensstäder bosatte häradshöfdingar, som försäljningsmän på landet.

Omförmälda paragraf erhöll sin nuvarande lydelse genom Kongl. kungörelsen den 23 Juli 1869. Dessförinnan alltifrån år 1823 utgjorde försäljningsprovisionen i Stockholm 4 och i landsorten 5 procent.

Den närmaste anledningen till den förändrade lydelse, paragrafen genom nyss berörda Kongl. kungörelse erhöll, var en vid 1869 års riksdag inom Andra Kammaren väckt motion, att inom embetsverken i Stockholm ej måtte få beräknas högre provision för försåldt stämpelpapper än *en* procent.

Bevillnings-Utskottet vid nämnda riksdag fann sig visserligen ej kunna understödja detta förslag om ensidig nedsättning af provisionen för de tjenstemän vid embetsverken i Stockholm, som ombestyrta försäljningen af stämpelpapper, men ansåg sig deremot böra ifrågasätta en allmän nedsättning af försäljningsprovisionen, och hemställde derföre om den förändrade lydelse af ifrågavarande paragraf, som, af Riksdagen gillad, sedermera genom förenämnda Kongl. kungörelse till allmän efterrättelse påbjöds.

Då ifrågavarande stadgande således helt nyligen varit föremål för Riksdagens pröfning och, enligt Utskottets mening, sedan dess ej några omständigheter förekommit, som i det då fattade beslut böra föranleda ändring i den riktning, motionären föreslagit, anser sig Utskottet böra hemställa,

5:o.

att Herr *Hasserots* motion ej måtte af Riksdagen bifallas.

Vidkommande härefter de förändringar uti stämpelpappersförordningen, hvartill Riksdagens redan fattade beslut, i anledning af Kongl.

Maj:ts ofvan omnämnda nådiga proposition, föranleder, har Utskottet funnit sig böra andraga följande:

Kongl. Maj:t har uti berörda nådiga proposition, jemte det Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagt förslag till ny reglering af häradshöfdingarnes löneförmåner, tillika gifvit Riksdagen till känna, att, i händelse förenämnda förslag af Riksdagen antoges, Kongl. Maj:t ville på det sätt andra förordningen den 30 November 1855 om expeditionslösen, att från 1875 års början för häradsrätterna blefve gällande följande sportelsatser: för afskrift med vidimation, hvarje ark 50 öre;

- „ bevis, vederhäftighets-, ehvad det angår en eller flere personer, eu krona;
- „ bevis, lagfarts- eller fastebref, 1 krona utan afseende å köpeskillingens belopp;
- „ bevis, annat, hälften af nu gällande sportelsatser, utom hvad angår bevis om inlemnande och inregistrering af bouppteckningar, för hvilka bevis lösen är 50 öre utan afseende på den behållning, som finnes i boet; kommande lösen för bevis om meddelande af andra och tredje uppbudena å fast egendom ej att vid häradsrätten debiteras eller uppbäras;
- „ instrument öfver besigtning, värdering m. m., 1 krona för första arket och 50 öre för hvarje af de öfriga;
- „ kallelse å kronans ombudsman eller å borgenär i konkursmål, 25 öre;
- „ protokoll, 1 krona för första arket och 50 öre för hvarje af de öfriga;
- „ resolution, tergal- eller definitivt beslut, tecknad å ingifven handling, 1 krona;
- „ stämning, offentlig, 75 öre;
- „ „ „ , annan, 1 krona;

»detta allt under förutsättning, att nedsättning af sportelsats utaf Riksdagen utjemnas genom en motsvarande utgift för stämpelpapper.»

Med anledning häraf och sedan Kongl. Maj:ts ofvan berörda förslag blifvit af Riksdagen den 9 i denna månad hufvudsakligen antaget, har Utskottet, under förutsättning att Riksdagens sålunda fattade beslut kommer att af Kongl. Maj:t fastställas, för verkställande af den ifrågasatta utjemningen, såsom ofvan är nämnt, särskildt anställt granskning af gällande stadganden rörande stämpelpappersafgiften i de delar, som af förenämnda förslag beröras; dervid Utskottet funnit följande förändringar och tillägg erforderliga:

A) i afseende å § 5.

Enligt denna § skola de från underdomstolar utgående handlingar förses med stämpel till belopp, som finnas angifna i den under § upptagna tariff.

Utöfver dessa belopp skola, i anledning af det Kongl. förslaget, vissa af berörda handlingar, när de af domare eller underdomstol å landet mot lösen utgifvas, draga en ytterligare stämpelafgift. De bestämmelser, som i följd häraf blifva nödiga, har Utskottet ansett lämpligast att upptaga såsom ett tillägg till denna §, och då berörda nya stämpelafgifter i allmänhet motsvara de belopp, hvarmed den nu stadgade lösen komme att minskas, torde, i afseende å innehållet och lydelsen af ifrågavarande nya bestämmelser, ej vidare motivering erfordras, än att här anmärkes:

a) att, då enligt det Kongl. förslaget lösen för andra och tredje uppbud vid underdomstolar å landet hädanefter ej kommer att debiteras eller uppbäras, och samma lösen alltså bör i sin helhet med stämpelpapper ersättas, lämpligast torde vara att uttaga detta stämpelpapper gemensamt med det för bevis om första uppbudet utgående; och

b) att, ehuru med anledning af förändringarne i expeditionstaxan någon *särskild* stämpel ej skulle ifrågakomma för första arket af instrument öfver besigtning m. m., Utskottet dock, enär andra och följande arken af samma handling skulle draga sådan stämpel, ansett sig för undvikande af oegentlighet böra lägga den äfven å första arket.

Utskottet hemställer:

6:o.

- a) att i stämpelpappersförordningen § 5 införes ett mom. 2:o af den i hoffogade författningsförslag intagna lydelse; och
- b) att, på sätt samma förslag utvisar, ett tillägg till §:ns öfverskrift göres.

B) i afseende å § 6.

De bestämmelser, som i denna § böra undergå förändring, röra endast rubrikerna Bouppteckningar ock Fastebrief.

Angående lösen för bevis om inlemnande och inregistrering af *bouppteckning* stadgas i nu gällande expeditionstaxa, att den skall utgå med 20 öre för hvarje 100 R:dr af behållningen till och med 15,000, hvarefter

hvar efter tillägges för hvarje 100 till och med 30,000 10 öre och från sistnämnda belopp och allt vidare 5 öre, dock så, att lösen ej i något fall må öfverstiga 150 R:dr och att minsta lösen är 50 öre. Enligt den Kongl. propositionen skall lösen nedsättas till 50 öre utan afseende å boets behållning. Nu gällande stämpelafgift för bouppteckningar är $\frac{1}{4}$ procent af behållningen då den uppgår till minst 1,000 R:dr, men med afdrag för efterlevande makes giftorätt, som alltid beräknas till hälften af boets behållning.

Med sammanställande af dessa båda stadganden har Utskottet anställt beräkningar, för utrönande af det belopp, hvartill stämpel å de bouppteckningar, som, efter det förestående förslag i afseende å lösen kommit till tillämpning, vid underdomstol å landet ingifvas, bör uppgå, och hvilket belopp naturligen skall utgöras af dels nu utgående stämpelafgift, dels ock den mellan 10 öre och 149 kronor 50 öre varierande lösen, som statsverket så att säga kommer att öfvertaga och som förty skall med stämpelafgift uppvägas, varande förhållandet mellan det sålunda uppkommande stämpelpappersbelopp och behållningen i boet upptaget i den vid detta utlåtande fogade tabell.

Som af densamma synes, erfordras i afseende å de bouppteckningar, som utvisa en behållning understigande 1,000 kronor, ej annan förändring än ett utbytande af det medgifna afdraget å lösen mot ett lika belopp stämpelpapper. För bouppteckningar åter med 1,000 kronors behållning eller derutöfver ställer sig förhållandet mellan det stämpelpapper, som erfordras, och behållningen i boet så, att det förra utgör vid en behållning af 1,000 kronor, om efterlevande make ej finnes, 0,400 procent ($= \frac{2}{5}$ procent) af boets behållning. Sedermera ökas procenttalet till dess man uppnått 15,000 kronors behållning, der det utgör $\frac{67}{150}$, eller vid pass 0,447 procent, hvarefter det åter börjar nedgå, så att man vid en behållning af omkring 29,000 kronor åter träffar 0,400 procent. Vid 240,000 kronors behållning, den högsta, som för beräkning af lösen kommer i betraktande, motsvarar afgiften endast 0,312 procent.

Der afdrag för efterlevande makes giftorätt eger rum, visar sig åter förenämnda förhållande så, att den utgör, vid bouppteckning med:

1,000 kronors behållning	0,275 procent
2,000 » »	0,300 »
15,000 » »	0,322 »
29,000 » »	0,275 »
240,000 » «	0,187 »

hvarjemte bör antecknas, att vid en behållning af omkring 19,000 kronor afgiften i det närmaste motsvarar 0,300 procent.

Vid sådant förhållande och då Utskottet ansett sig ej böra i stämpelpappersförordningen upptaga expeditionstaxans föreskrift, att belopp som faller mellan två hundratal skall för fullt hundra räknas, har Utskottet funnit sig böra föreslå, att bouppteckningar, som utvisa 1,000 kronors behållning eller derutöfver, skola, då efterlevande make ej finnes, förses med stämpel till belopp af 40 öre för hvarje fulla 100 kronor, men i motsatt fall till belopp af 30 öre för hvarje fullt hundratal.

Visserligen innebär detta förslag å ena sidan en nedsättning i nu gällande afgifter för bouppteckningar med en behållning af mellan 1,000 och 29,000 kronor, då efterlevande make ej finnes, samt mellan 2,000 och 19,000 kronor, då make lever efter, och å andra sidan en ökad beskattning för de bouppteckningar, som utvisa större behållning än nu nämnda högsta belopp, isynnerhet der behållningen öfverstiger 240,000 kronor, men dels är berörda nedsättning särdeles obetydlig — i hvilket hänseende Utskottet vill exempelvis anföra, att vid en behållning af 15,000 kronor, der nedsättningen skulle uppgå till största beloppet, den endast motsvarar ej fullt 0,047 (rätteligen $\frac{1}{150}$) procent af behållningen — dels torde förhöjningen ej blifva särdeles tryckande, då den drabbar endast förmögnare sterbhus, och dels torde den ökade statsinkomst, som derigenom möjligen uppkomme, vara behöflig för att i någon mån motväga de ökade utgifter, som staten genom den föreslagna förändringen kommer att få vidkännas för tillverkning och försäljning af stämpelpapper till högre belopp än förut.

Med anledning af hvad så väl här som i punkten 2 af detta betänkande blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

7:o

att rubriken Bouppteckningar må erhålla den förändrade lydelse, hosgående författningsförslag innehåller.

I afseende å nu gällande bestämmelser, rörande lösen och stämpelpapper till *Fastebref*, har Utskottet funnit sig böra anmärka:

a) att i expeditionstaxan berörda lösen är beräknad efter 1,000-tal, hvaremot i stämpelpappersförordningen fulla 100-talet är lagdt till grund för beräkningen af stämpelbeloppet. Då ettdera måste vid bestämmandet

af blifvande stämpelbelopp följas, torde det befinnas lämpligast att vidhålla det senare;

b) att då, på sätt Utskottet under punkten 3 af detta betänkande anmärkt, fastebrefsstämpeln bör beräknas efter samma grund, som rörande stämpel å köpebref m. m. är stadgad, rubriken i enlighet dermed måste erhålla en förändrad lydelse;

c) att, då lösen för fastebref i stad för närvarande ej får öfverstiga 20 kronor, hvaremot för landet ej något maximibelopp är bestämdt, särskilda föreskrifter angående stämpelafgiften å fastebref i sådana städer, som lyda under landsrätt, erfordras; och

d) att *hela* den nu för fastebref utgående lösen, utan afdrag för det obetydliga belopp af 1 krona för hvarje sådan handling, som domaren fortfarande komme att uppbara, blifvit till stämpelpappersafgift förvandlad, hvarigenom jemväl i någon mån beredes ersättning för statsverkets ofvan berörda ökade kostnader.

På grund af dessa anmärkningar samt med anledning af hvad här ofvan är under punkten 3:o anfördt, hemställer Utskottet,

8:o.

att rubriken Fastebref erhåller den i hosfogade förslag upptagna förändrade lydelse.

Med anledning af förestående torde jemväl

9:o.

öfverskriften till § 6 ändras i enlighet med hosgående förslag.

C) *i afseende å § 7.*

Då de i denna § uppräknade undantag ej äro gällande i afseende å den särskilda stämpel, hvarom här ofvan i punkten 6:o är nämndt, bör §:ns öfverskrift och redaktion något förändras, hvarföre Utskottet föreslår,

10:o.

att i § 7 af nu gällande stämpelpappersförordning måtte införas de i hosgående förslag upptagna förändringar.

Utskottet har ingalunda förbiset att, genom de förslag Utskottet sålunda framställt, den oegentlighet kommer att inträffa, att till underdomstolar å landet ingifna handlingar eller derifrån utgående expeditioner blifva belagda med stämpelpapper till helt andra belopp än som fortfarande komma att åsättas handlingar ingifna till eller utgående från andra domstolar, hvilka, i berörda afseende, hittills varit likställda med underdomstolar å landet.

För den rättssökande vid den ena eller andra domstolen uppkommer visserligen härigenom icke i allmänhet — dock med undantag för bo-uppteckningar — någon olika kostnad, enär det högre stämpelpappersbeloppet ersättes genom en lägre lösen, men ofvan antydda förhållande borde måhända hafva föranlett Utskottet att till följd af Riksdagens beslut rörande härads höfdingarnes löneroglering, vidtaga en mera fullständig omarbetning af stämpelförfattningen. Sådant har dock varit för Utskottet omöjligt. Oaktadt nemligen Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående omförmälda reglering redan den 26 sistlidne Januari kommit Riksdagen tillhanda, har Riksdagens beslut i ämnet ej blifvit definitivt fattadt förr än den 9 innevarande Maj, och då det Sammansatta Utskott, som till förberedande behandling förehaft, Kongl. Maj:ts berörda proposition, först vid sammanträde den 10 i denna månad beslutat att åt Bevillnings-Utskottet öfverlemna utredandet af frågan om de förändringar i stämpelpappersförordningen, som i anledning af Kongl. propositionen erfordrades, inses lätteligen, det Utskottet ej varit i stånd att på de få dagar, som derefter förflutit, åstadkomma en utredning af den omfattning, som ärendet kräft.

Enär emellertid ej mindre i fråga om de olika slag af stämpelpapper, som utöfver de nuvarande böra finnas att tillgå, än äfven i öfrigt beträffande sättet för tillämpning af de utaf Utskottet nu föreslagna förändrade föreskrifter, åtskilliga nya bestämmelser torde, innan Riksdagen blifvit i tillfälle att åter taga dessa frågor i öfvervägande, böra meddelas, lærer det vara nödigt att åt Kongl. Maj:t öfverlemna att i berörda hänseenden tillsvidare vidtaga de åtgärder, som kunna finnas vara af behovet påkallade.

Utskottet hemställer alltså,

11:o.

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes taga i öfvervägande, om och

i hvad mån flera slag af stämpelpapper, än nu är stadgadt, böra anskaffas, samt i så fall derom förordna, äfvensom rörande tillämpningen i öfrigt af nu föreslagna förändrade bestämmelser meddela de föreskrifter, som kunna finnas erforderliga.

Stockholm den 14 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

GUST. af UGGLAS.

R e s e r v a t i o n e r :

I afseende å *punkterna 2:o och 7:o*:

af Herr Friherre *Nordenfalk* mot det i berörda punkter föreslagna sätt för beräkning af fastighets värde i afseende å boupptecknings förseende med stämpel.

I afseende å punkten 5:o:

af Herrar Friherre *af Ugglas, Bennich och Croneborg*, hvilka såsom sin mening åberopat ett inom Utskottets Första Afdelning uppgjort förslag till ifrågavarande punkt, så lydande:

»§ 11.

Denna paragraf stadgar, att vid redogörelses afgifvande för på kredit emottaget stämpelpapper, vare sig till försäljning eller till användande i och för utöfning af embete eller tjenst, den redovisande eger att såsom ersättning för möda, skrifmaterialier, postporto m. m. beräkna sig till godo, i Stockholm samt i länsresidensstäderna tre och i öfriga städer samt å landsbygden fyra procent af det försålda eller använda beloppet af stämpelpapper.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 20) har Herr *Hasselrot*, under anförande, hurusom de i residensstäder bosatte härads höfdingar afyttra det dem till försäljning anförtrödda stämplade papper

icke i residensstäderna utan å tingsställena, der de för denna försäljning måste löna och underhålla dertill lämpliga personer, föreslagit det förtydligande af ifrågavarande paragraf, att enahanda provision för försäljning af stämpladt papper må tillkomma i residensstäder bosatte härads-höfdingar, som försäljningsmän på landet.

Omförmälda paragraf erhöll sin nuvarande lydelse genom Kongl. Kungörelsen den 23 Juli 1869. Dessförinnan alltifrån år 1823 utgjorde försäljningsprovisionen i Stockholm 4 och i landsorten 5 procent.

Den närmaste anledningen till den förändrade lydelse paragrafen genom nyss berörda Kongl. Kungörelse erhöll, var en vid 1869 års riksdag inom Andra Kammaren väckt motion, att inom embetsverken i Stockholm ej måtte få beräknas högre provision för försäldt stämpelpapper än *en* procent.

Bevillnings-Utskottet vid nämnda riksdag fann sig visserligen ej kunna understödja detta förslag om ensidig nedsättning af provisionen för de tjenstemän vid embetsverken i Stockholm, som ombestyrta försäljningen af stämpelpappar, men ansåg sig deremot böra ifrågasätta en allmän nedsättning af försäljningsprovisionen, och hemställde derföre om den förändrade lydelse af ifrågavarande paragraf, som, af Riksdagen gillad, sedermera genom förenämnda Kongl. kungörelse till allmän efterrättelse påbjöds.

Enligt hvad Utskottet inhemtat, har uti flera under vederbörande myndigheters pröfning dragna fall merberörda paragraf jemlikt dess nuvarande lydelse ansetts böra så tillämpas, att de domhafvande å landet, som äro bosatte i residensstäder, icke ega tillgodoräkna sig högre försäljningsprovision än de i dessa städer antagna särskilda försäljningsmän, eller tre procent. Ett sådant förhållande, om än öfverensstämmande med paragrafens lydelse, synes Utskottet likväl ej vara med billighet förenadt. Domhafvande, ehvad de äro bosatte i residensstad eller annorstädes, utöfva nemligen försäljning af stämpelpapper i all synnerhet vid eller i sammanhang med de lagtima tingen, och måste i flera domsagor i och för denna försäljning bekosta särskilda biträden, som under tingen uppehålla sig å tingsställena. Härjemte torde böra beaktas, att den i residensstad antagna särskilda försäljningsmannen ej behöfver utlemna stämpladt papper annorledes än emot betalning, då deremot för domhafvande det ofta är omöjligt att för expeditioner åsatt stämpelpapper erhålla betalning annorlunda än i sammanhang med lösen för sjelfva expeditionen, och denna omständighet åter vållar att domhafvande, i olikhet med den särskildt antagna försäljningsmannen, nödgas sjelf ligga i förskott för utlemnadt stämpelpapper. Sådant kan åtminstone ofta inträffa i afseende

å expeditionerna vid de s. k. höstetingen i sådana domsagor, der den anordning af tingen, som i Kongl. förordningen den 17 Maj 1872 omförmäles, ej kunnat införas. Dessa hösteting kunna nemligen i allmänhet ej afslutas förrän i November och December månader. Jemlikt Kongl. förordningen den 30 November 1855, angående expeditionslösen, eger domhafvande först fjorton dagar efter tingets slut anlita vederbörande exekutor för utbekommande af lösen och öfriga afgifter för outlösta fastebref och andra tingsexpeditioner, och enligt Kongl. förordningen den 21 Mars 1835 har kronofogde på landet, äfven i de fall att fast egendom ej behöfver för gäldande af berörda afgifter utmätas, en redovisningstid af tre månader. Då nu domhafvande, enligt stämpelpappersförordningen, måste redan den 15 Januari med penningar redovisa jemväl det stämpelade papper, som användts till de expeditioner från föregående årets hösteting, för hvilka alltså möjligen lösen ännu ej influtit, och detta stämpelade papper, i synnerhet om deruti ingå stämplor till fastebref å större egendomar, kan uppgå till betydligt belopp, inses lätteligen, huruledes domhafvande ofta utan eget förvållande nödgas förskottsvis till statsverket utbetala en betydande penningssumma.

På grund af hvad Utskottet nu anført, har Utskottet ansett det vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att de domhafvande, som äro i residensstäder bosatte, få, i likhet med dem, som äro annorstädes boende, i försäljningsprovision beräkna sig till godo fyra procent af det försälda eller använda beloppet af stämpelpapper.

Utskottet hemställer alltså,

5:o.

att vid ifrågavarande paragraf måtte fogas ett tillägg af följande lydelse:

»Dock att domhafvande å landet, ehvad han är bosatt i residensstad eller annorstädes, alltid eger att beräkna fyra procent.»

Handlingar som — — — — —

— — — — — stämpel fria.

Handlingar som — — — — —

— — — — — stämpel fria.

Mom. 2:o. Utöfver hvad här ofvan är stadgadt rörande stämpel å handlingar, som utgifvas, skola nedan nämnda bevis och handlingar, då de af domare eller underdomstol å landet mot lösen utfärdas, förses med särskild stämpel, beräknad sålunda:

Kr. öre.

Afskrifter:

för första arket —: 50.
 för hvar och ett af de öfriga arken —: 25.

Bevis:

om meddelande af första uppbud 2: 50.
 alla andra slag, ehvad de tecknas å företedd handling eller särski'dt utfärdas, förses med särskild stämpel till samma belopp som den för beviset utgående lösen; dock äro vederhäftighets-bevis äfvensom bevis om inlemnande och inregistrerande af bouppteckning från denna särskilda stämpel fria

Instrument, för hvarje ark —: 25.

Kallelse å Kronans ombudsman eller å borgenär i konkursmål —: 25.

Protokoll, äfvensom Utdrag deraf och af dom-

§ 6.

Om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses utan förändring af beloppet, hvar helst de förctes eller utgifvas.

Bouppteckningar förses — —
 — — — — — behållningen.

bok i mål af hvad beskaf-
 fenhet som helst

för första arket 1:—
 „ andra arket —: 50.
 „ hvar och ett af de öf-
 riga arken —: 25.

Stämning, offentlig —: 75.

Tergal-resolution eller
 definitivt beslut, teck-
 nadt å ingifven handling 1: —

§ 6.

Om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses utan annan förändring af beloppet, hvar helst de förctes eller utgifvas, än den som i afseende å bouppteckningar och fastebref här nedan omförmåles.

Bouppteckningar, som till Råd-
 stufvurätt eller Hofrätt ingifvas, förses
 — — — — behållningen.

För bouppteckningar, som till un-
 derdomstol å landet ingifvas, beräknas
 stämpelns belopp efter hela behållnin-
 gen i boet, så

att, när behållningen uppgår till
 fulla 300 kronor, stämpeln utgör —: 10.
 hvarutöfver tillägges för hvarje
 fulla 100 kronor t. o. m 900 —: 20.

Uppgår åter behållningen till 1,000
 kronor eller deröfver, förses bouppteck-
 ningen med stämpel till belopp af 40
 öre för hvarje fulla 100 kronor, der-
 est ej efterlevande make finnes; hvar-
 emot, om make lefver efter, stämpeln
 utgår med 30 öre för hvarje fulla
 hundratal kronor.

Bouppteckningar förses — —

Fastebref för hvarje fulla
100 R:dr — 15.

Ingår bland quarlätenskapen äfven fast egendom, må denna, i afseende å bouppteckningens förseende med stämpelpapper, icke beräknas lägre än till det å egendomen vid dödsfallet gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — —

Fastebref:

Då det angår egendom i stad:

a) med egen domstol:
för hvarje fulla 100 kronor af värdet..... —: 15.

b) som lyder under landsrätt:
för hvarje fulla 100 kronor af värdet, då det ej öfverstiger 10,000 kronor —: 35.
derutöfver för hvarje fulla 100 kronor —: 15.

Då det angår egendom å landet:
för hvarje fulla 100 kronor af värdet till och med 20,000 kronor —: 35.
sedermera för hvarje fulla 100 kronor..... —: 25.

Värdet beräknas efter samma grund, som här nedan finnes angående köpe-, bytes- och gåfobref stadgad.

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o. *Från all stämpel befrias:*

Akademierna — — — — —

Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 R:dr, äfvensom efterlevande nakes giftorätt, beräknad till hälften af behållningen, samt afskrifter eller utdrag af bouppteckningar.

2:o. *Från stämpel äro jemväl fria så väl inkommande* — — — — —

— — *hvilka skola beläggas med den i § 5 stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1:o i denna § ovilkorligen är från all stämpel fri.*

Salpetersjuderiärenden.

§ 7.

Om undantag — — — — —
stadganden.

1:o. *Från stämpel enligt §§ 3 och 4, § 5 mom. 1:o och § 6 befrias:*

Akademierna: — — — — —

Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 kronor, om bouppteckning till Hofrätt eller Rådstufvurätt ingifves, men till 300 kronor, om den ingifves till underrätt å landet; äfvensom afskrifter eller utdrag af bouppteckningar.

2:o. *Från den enligt §§ 3 och 4, § 5 mom. 1:o och § 6 stadgade stämpel äro jemväl fria så väl inkommande* — — — — —

— — *hvilka skola beläggas med den i § 5 mom. 1:o stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1:o i denna § jemväl är från sådan stämpel fri.*

Salpetersjuderiärenden.

3:o. *Från erläggande af den i § 5 mom. 2:o stadgade särskilda stämpel eger intet undantag rum.*

Tabell.

Behållning i boet.	Då afdrag ej eger rum för efterlevande makes giftorätt.					Då sådant afdrag eger rum.				
	Nuvarande lösen.	Det be- lopp, som staten öfver- tagit.	Nuvarande stämpel-papper.	Summa.	Proc.	Nuvarande lösen.	Det be- lopp, som staten öfver- tagit.	Nuvarande stämpel-papper.	Summa.	Proc.
200	— 50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
300	— 60	— 10	—	—	10	—	—	—	—	—
400	— 80	— 30	—	—	30	—	—	—	—	—
500	1 —	— 50	—	—	50	—	—	—	—	—
600	1 20	— 70	—	—	70	—	—	—	—	—
700	1 40	— 90	—	—	90	—	—	—	—	—
800	1 60	1 10	—	—	1 10	—	—	—	—	—
900	1 80	1 30	—	—	1 30	—	—	—	—	—
1,000	2 —	1 50	2 50	4 —	2 5	2 —	1 50	1 25	2 75	11
1,100	2 20	1 70	2 75	4 15	8 9	2 20	1 70	1 25	2 75	11
1,200	2 40	1 90	3 —	4 90	12 0	2 40	1 90	1 25	2 75	11
1,300	2 60	2 10	3 25	5 35	16 7	2 60	2 10	1 25	2 75	11
1,400	2 80	2 30	3 50	5 80	20 0	2 80	2 30	1 25	2 75	11
1,500	3 —	2 50	3 75	6 25	23 7	3 —	2 50	1 25	2 75	11
1,600	3 20	2 70	4 —	6 70	27 0	3 20	2 70	1 25	2 75	11
1,700	3 40	2 90	4 25	7 15	30 0	3 40	2 90	1 25	2 75	11
1,800	3 60	3 10	4 50	7 60	33 0	3 60	3 10	1 25	2 75	11
1,900	3 80	3 30	4 75	8 05	36 0	3 80	3 30	1 25	2 75	11
2,000	4 —	3 50	5 —	8 50	39 0	4 —	3 50	2 50	6 —	3
2,100	4 20	3 70	5 25	8 95	42 0	4 20	3 70	2 50	6 —	3
2,200	4 40	3 90	5 50	9 40	45 0	4 40	3 90	2 50	6 —	3
2,300	4 60	4 10	5 75	9 85	48 0	4 60	4 10	2 50	6 —	3
2,400	4 80	4 30	6 —	10 30	51 0	4 80	4 30	2 50	6 —	3
2,500	5 —	4 50	6 25	10 75	54 0	5 —	4 50	2 50	6 —	3
2,600	5 20	4 70	6 50	11 20	57 0	5 20	4 70	2 50	6 —	3
2,700	5 40	4 90	6 75	11 65	60 0	5 40	4 90	2 50	6 —	3
2,800	5 60	5 10	7 —	12 10	63 0	5 60	5 10	2 50	6 —	3
2,900	5 80	5 30	7 25	12 55	66 0	5 80	5 30	2 50	6 —	3
3,000	6 —	5 50	7 50	13 —	69 0	6 —	5 50	3 75	9 25	37
3,100	6 20	5 70	7 75	13 45	72 0	6 20	5 70	3 75	9 25	37

Behållning i boet.	Då afdrag ej eger rum för efterlevande makes giftorätt.					Då sådant afdrag eger rum.				
	Nuvarande lösen.	Det be- lopp. som staten öfver- tagit.	Nuvarande stämpel- papper.	Summa.	Proc.	Nuvarande lösen.	Det be- lopp som staten öfver- tag t.	Nuvarande stämpel- papper.	Summa.	Proc.
3,200	6 40	5 90	8 —	13 90	139					
3,300	6 60	6 10	8 25	14 35	137					
3,400	6 80	6 30	8 50	14 80	257					
3,500	7 —	6 50	8 75	15 25	660					
3,600	7 20	6 70	9 —	15 70	31					
3,700	7 40	6 90	9 25	16 15	85					
3,800	7 60	7 10	9 50	16 60	61					
3,900	7 80	7 30	9 75	17 05	150					
4,000	8 —	7 50	10 —	17 50	241	8 —	7 50	5 —	12 50	5
4,100	8 20	7 70	10 25	17 95	76					16
4,200	8 40	7 90	10 50	18 40	350					
4,300	8 60	8 10	10 75	18 85	270					
4,400	8 80	8 30	11 —	19 30	177					
4,500	9 —	8 50	11 25	19 75	377					
4,600	9 20	8 70	11 50	20 20	860					
4,700	9 40	8 90	11 75	20 65	103					
4,800	9 60	9 10	12 —	21 10	340					
4,900	9 80	9 30	12 25	21 55	70					
5,000	10 —	9 50	12 50	22 —	180	10 —	9 50	6 25	15 75	63
6,000	12 —	11 50	15 —	26 50	230					200
7,000	14 —	13 50	17 50	31 —	49					
8,000	16 —	15 50	20 —	35 50	31					
9,000	18 —	17 50	22 50	40 —	70					
10,000	20 —	19 50	25 —	44 50	160	20 —	19 50	12 50	32 —	8
11,000	22 —	21 50	27 50	49 —	49					25
12,000	24 —	23 50	30 —	53 50	200					
13,000	26 —	25 50	32 50	58 —	110					
14,000	28 —	27 50	35 —	62 50	133					
15,000	30 —	29 50	37 50	67 —	300					
16,000	31 —	30 50	40 —	70 50	29	30 —	29 50	18 75	48 25	193
17,000	32 —	31 50	42 50	74 —	56					600
18,000	33 —	32 50	45 —	77 50	150					
19,000	34 —	33 50	47 50	81 —	141					
20,000	35 —	34 50	50 —	84 50	320					
30,000	45 —	44 50	75 —	119 50	31	45 —	44 50	37 50	82 —	150
40,000	50 —	49 50	100 —	149 50	85					
50,000	55 —	54 50	125 —	199 50	21					
100,000	80 —	79 50	250 —	329 50	81					
200,000	130 —	129 50	500 —	629 50	100					
240,000	150 —	149 50	600 —	749 50	160	150 —	149 50	300 —	449 50	99
					4800					4800